

[Himmelstrup.]

for sig ogsaa Bestyrelsen, er for lille. Jeg kan altsaa glæde mig over, at hvis engang dette Spørgsmaal om en anden Fordeling af Magten skulde komme paa Tale, vil Repræsentantskabet i hvert Tilfælde kunne regne med den højtærede Finansministers Tilslutning, saaledes at man kunde begrænse det delvise Enevælde, der nu hersker ovre i Nationalbanken gennem den aldeles overmægtige Stilling, som den kongevalgte Direktør for Tiden indtager.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Spørgsmaalet om kreditstrammende og ikke kreditstrammende Virkninger har intet som helst med mit Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup at gøre. Jeg vil blot spørge endnu en Gang: Er det foreneligt med, skal vi sige redelig politisk Færd, naar politiske Repræsentanter i en Forsamling uden for Rigsdagen i Virkeligheden giver Tilslutning til visse Dispositioner og saa her i Rigsdagen bagefter staar og angriber dem?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Sagens Kærne for mit Vedkommende er, om man har Ret til at sige, at der kommer Diskontoforhøjelse efter Regeringens rentehævende Politik, hvor ingen vil bestride, at dens Obligations-salg er en rentehævende Politik, og hvor en Række andre Kendsgerninger, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup skildrede, betyder det samme. Derfor er det et Detail-spørgsmaal, som den højtærede Finansminister hænger sig i, fordi han er kommet i saa frygtelig en Klemme, som han er, ved overhovedet ikke at kunne give nogen som helst Besked.

Det, der er Resultatet af denne Forhandling som af Forhandlingen i Fredags er, at vi faar ingen Besked om Regeringens økonomiske Politik, at vi faar ukorrekte Fremstillinger af, hvorledes Obligations-salget er foregaaet, at vi faar tendentiøse Referater af, hvordan Stillingen er i Nationalbankens Repræsentantskab, alt sammen af en eneste Grund: Regeringen vil ikke være sin økonomiske Politik bekendt, nemlig den, at man gik til Valg paa Rentesaenkning og billige Penge, men man har efter Valget maattet føre den stik modsatte Politik.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup svarede

ikke paa mit Spørgsmaal, om det var Repræsentantskabet, Bestyrelsen og Direktionen, der skulde lede Nationalbanken, eller Regeringen. Det ærede Medlem gik udenom ved at sige, at han fandt, at Repræsentantskabet havde for ringe Indflydelse, og mente nu at kunne glæde sig ved Støtte fra mig, naar der fremkom Forslag om Forandringer af dette Reglement. Det vil jeg aldeles ikke love. Nej, efter at jeg har hørt denne Debat, hvor man ansvarsløst søger at vælte et Ansvar over paa Regeringen, som ikke tilkommer Regeringen, vil jeg dog betænke mig to Gange, inden jeg giver det ærede Medlem Hr. Himmelstrup forøget Magt inden for Nationalbanken.

Det ærede Medlem siger, at Repræsentantskabet har ikke meget at skulle have sagt over for den enevældige kongevalgte Direktør Hr. Bramsnæs. Det falder ikke helt sammen med det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde ved Begyndelsen af dette Møde, at han regnede ikke Hr. Bramsnæs for nogen stærk Mand. (*Korsgaard: Politisk!*). Politisk — ja, hvorledes adskiller det ærede Medlem Hr. Korsgaard disse Ting? Er han ikke stærk politisk, da han er Politiker og faar hele Ansvaret for den Politik, der føres fra Regeringens Side — og det er der jo nogle Folk, der giver ham —, kan han jo efter det ærede Medlem Hr. Korsgaards Opfattelse ikke have den Indflydelse, som man dør hævder. Jeg synes, at det bliver noget vanskeligt for det ærede Medlem at skelne mellem det politiske og det økonomiske her.

Nej, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup slap meget let over, hvad der skete i 1936, hvor der skulde gives Godkendelse for den Virksomhed, der var udfoldet fra Nationalbankens Side, og hvor — det gaar jeg ud fra efter de Udtalelser, der er faldet her — det ærede Medlem har stemt imod denne Godkendelse, og naar det er Tilfældet, beklager jeg at have sagt, at der ikke var gjort Indsigelse. Jeg gaar altsaa ud fra, efter de Udtalelser, der er kommet her, at det ærede Medlem ikke har godkendt Virksomheden i 1936 med Hensyn til Salget af Obligationer, men har taget bestemt Afstand derfra, har kritiseret det og har stemt imod Beretningen. Naar det er sket, og det antager jeg det ærede Medlem vil bekræfte, beklager jeg, at jeg har sagt, at det ærede Medlem altsaa ikke har gjort Indsigelse, hvor han skulde gøre Indsigelse.

Jeg havde jo ikke tænkt at skulle spille flere Ord paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, fordi jeg synes, at vi har drøftet denne Sag tilstrækkeligt. Men det